

Rövid szakmai önéletrajz

Boda Gyula (Budapest, 1968) író, grafikus, nyomdász.

Pályáját a nyomdaiparban kezdte, a Ságvári Endre Nyomdaipari Szakközépiskolában végzett síknyomó gépmesterként. Első munkahelye a Szikra Lapnyomda, a Párt hivatalos nyomdája volt, ahol meghatározó tapasztalatokat szerzett a késő Kádár-kor rendszerének működéséről.

A rendszerváltást követően a magánszférában helyezkedett el. Eleinte gépmesterként dolgozott, majd a gépteremből a szedőterembe kerülve kiadványszerkesztéssel, tördeléssel és grafikával kezdett foglalkozni.

Saját vállalkozást indítva évtizedes tapasztalatot szerzett könyvek és lexikonok szerkesztésében; külsősként dolgozott többek között az Akadémia Kiadónak és a Magyar Könyvklubnak is. A politika iránti érdeklődése és a három különböző társadalmi berendezkedésben (késő szocializmus, rendszerváltás utáni demokrácia, jelenkor) szerzett személyes tapasztalatai ihlették a PoliMurphy – avagy, demokráciából diktatúrát című kötetét.

Hosszabb, motivációs önéletrajz

Boda Gyula 1968-ban született Budapesten. Sorsát és írói attitűdjét az a csendes, de átható trauma formálta, melyet édesapja hét évnyi szovjet hadifogságról írt könyve hagyott a családra. Az átélt borzalmak utóhatása évtizedekkel később is éreztette hatását, ami a szerzőt korán érzékennyé tette a történelem és az egyéni sorsok összefüggéseire.

Szülei válása elől az olvasásba és a művészetekbe menekült. Pályaválasztása is a rajzoláshoz (és mindenféle alkotáshoz) kötődött: a Ságvári Endre Nyomdaipari Szakközépiskolában végzett síknyomó gépmesterként. Első munkahelye, a pártlapokat nyomtató Szikra Lapnyomda, abszurd tanulságokkal szolgált: itt testközelből látta, hogy a szakmai előmenetel a párttagsághoz kötött, amit ő elvi okokból elutasított (véltetően édesapja munkatáborokban szerzett, gyakorlati tapasztalatai a kommunizmusról megerősítették ebben). Megfigyelővé vált: belülről látta a rendszer működését, de sosem vált a részévé.

A rendszerváltást egy felszabadító erejű „társadalmi válásként” élte meg. Egy kisebb nyomdánál a Kopint-Datorg Zrt. házi nyomdájában talált állást, ahol kihelyezett festményei révén egy kiállítás-szervező felfedezte tehetségét, és beajánlotta a Képzőművészeti Szakközépiskola esti tanfolyamára. A művészeti pálya ígérete ekkor háttérbe szorult, mert itt ismerte meg későbbi feleségét; a prioritás a szerelem és a családalapítás lett.

Szakmailag közben újabb rendszerváltást élt át: a gépteremből a szedőterembe került, elsajátítva a digitális kiadványszerkesztés, tördelés és grafika világát. Ez a „digitális forradalom” indította el saját magánvállalkozását. Miközben mások könyveit és az Akadémia Kiadó vagy a Magyar Könyvklub lexikonjait szerkesztette, felébredt benne a felismerés: neki is van mit mondania. Képesé vált nem csupán olvasni és tördelni, de saját irodalmi művet is alkotni. Az internet adott új lökést művészeti ambícióinak. A nyomdai előkészítési tapasztalatok jól jöttek a honlapkészítés összetett feladatainál, így vállalkozását is a digitális alkotás irányába vitte tovább.

Egy betegség (BMD) szakította meg a munkát; feladta üzleti tevékenységét és csendesebb életbe kezdett. Ugyanakkor ez az idő és csend adta meg a végső lökést, hogy a több évtizedes mondanivalója egy könyvben alakot öltön.

A PoliMurphy című műve három korszak lenyomata; egy olyan megfigyelő szatírája, aki a fiatalkori élményei miatt a pártpolitikától mindig távolságot

tartott, de a közélet iránti szenvedélyes érdeklődése és az igazságkeresés vágya végül írásra készítette.